

РЕШЕНИЕ

№ 1463

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10172** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ (СДВР), чрез процесуалния представител юрк. А., срещу решение от 28.09.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103^{-ти} състав, по НАХД № 8616/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-0093324/27.05.2019 г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на С. Б. Д., на основание чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 120, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 150 (сто и петдесет) лева и кумулативно „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон, процесуалните правила и при неправилно тълкуване на събраните по делото доказателства. Касаторът поддържа, че въззивният съд неправилно е приел, че АУАН не отговаря на формалните изисквания на чл.43,

ал.1 от ЗАНН, като е приел, че липсата на подпис на свидетеля е обстоятелство, затрудняващо защитата на ответника. По този въпрос в касационната жалба са изложени подробни аргументи. Поддържа се също, че правилно административнонаказващият орган е вменил отговорността на С. Б. Д. в качеството му на управител и собственик на „Еникомп“ ООД, ЕИК[ЕИК] - собственик на процесния автомобил. Иска се от съда да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да потвърди НП. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание, страните не се явяват, не изпращат процесуални представители. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок, по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред СРС е установено от фактическа страна, че на 19.03.2019 г. Е. П., на длъжност „младши автоконтрольор“ в ОПП – СДВР съставил против акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия АА, бл. № 084638 против С. Д. за това, че на 03.03.2019 г. около 20:30 часа, в [населено място], в качеството си на управител и собственик на фирма „Еникомп“ ООД, ЕИК:[ЕИК], който не посочва водача на фирмения лек автомобил марка и модел „ВАЗ 2102“, с рег. [рег.номер на МПС] , който от 01.10.2006 г. е бил със служебно прекратена регистрация, управлявал лекия автомобил по [улица], с посока на движение от [улица]към ул. „5048-ма“ и в района на кръстовището с [улица]срещу блок № 61 при маневра десен завой не пропуснал и реализирал пътнотранспортно произшествие (ПТП) с пешеходеца Н. А. И., пресичащ отдясно наляво спрямо посоката на автомобила, след което напуснал мястото на ПТП без да спре и да помогне на ранения пешеходец, с работна диагноза контузия на гръден кош и корем, и без да уведоми органите на МВР за случая. Посочените фактически констатации актосъставителят квалифицирал като нарушения по чл. 120, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 188, ал. 2 от ЗДвП и чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и на един свидетел на неговото съставяне и бил подписан от същите и от актосъставителя. На същата дата, актосъставителят съставил докладна записка, в която отразил, че при съставяне на АУАН № 084638/19.03.2019 г. е допуснал техническа грешка, като в графа „нарушил“ следвало да се добави чл. 123, т. 2, б. „б“ от ЗДвП и да се заличи вмененото нарушение по чл. 140, ал. 2 от ЗДвП.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу акта постъпили писмени възражения, в които били изложени съображения, че неправилно била ангажирана отговорността на С. Д., тъй като не той бил управителя на дружеството, собственик на процесния автомобил. Освен това, в писмените възражения било посочено, че още преди много години лекият автомобил бил предаден за скрап, като регистрационните му табели били

оставени за съхранение на Д.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление № 19-4332-009324, издадено на 27.05.2019 г. от Г. В. Б. – ВПД началник сектор към ОПП – СДВР, с което на Д., на основание чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 120, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лева и кумулативно „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП. Наказателното постановление било връчено на Д. на 13.05.2021 г., а на 18.05.2021 г. била подадена жалбата срещу него. Горната фактическа обстановка районният съд възприел въз основа на показанията на разпитания актосъставител Е. П., който заявил, че не са налице категорични доказателства лекият автомобил, посочен в акта, да е участвал в процесното ПТП, тъй като същият бил със служебно прекратена регистрация, няколкократно препродаван и със свалени регистрационни табели. Свидетелят посочил, че според него автомобилът действително не е участвал в произшествието и няма данни да е бил управляван от Д., но въпреки това е съставил процесния АУАН по данните, изложени в писмените сведения по преписката, тъй като нямало други доказателства, от които да се установява кое МПС е реализирало процесното ПТП. При постановяване на обжалваното решение, СРС съобразил и следните доказателства: справка от ТРРЮЛНЦ, констативен протокол, справка за служебна промяна на регистрацията на МПС, копие на свидетелство за регистрация на МПС, справка картон на водача, както и останалите събрани по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

За да отмени НП, районният съд е приел, че при съставянето на АУАН е допуснато грубо нарушение на изискванията, визирани в чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, като в действителност актът е съставен в присъствието единствено на един свидетел на съставянето му, което се удостоверява с подписа на последния. Приел също, че този факт по никакъв начин не се променя чрез посочването в АУАН на имената на свидетелката – очевидец Ю. С., след като видно от вписването на „дала сведения“ на мястото за подпис и липсата на такъв в акта, същата не е присъствала при неговото съставяне и не го е подписала. Съдът приел, че доколкото Ю. С. е свидетел – очевидец на процесното ПТП, то за актосъставителя, при положение, че той самият не е очевидец или свидетел по установяване на нарушението, не е съществувала пречка да състави АУАН в присъствието на поне един свидетел, присъствал при извършването или установяването на нарушението. С горните аргументи, съдът приел за категорично установено, че свидетелят – очевидец не е присъствал при съставянето на акта, като подчертал, че е недопустимо да се заобикаля правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН с вписването, че този свидетел е дал сведения. В мотивите на обжалваното решение е посочено и обстоятелството, че в лявото поле на акта е вписано, че същият е съставен на основание чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, който предвижда, че когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. В тази връзка е посочено, че официални документи липсват по административнонаказателната преписка, с оглед на което хипотезата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН не намира приложение. На следващо място, съдът намира, че при съставянето на АУАН е допуснато и нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, доколкото описанието на процесните административни нарушения е непълно и

не включва всички обективни елементи от техния състав, като е недопустимо с издаването на НП да се въвеждат нови фактически положения. В тази връзка сочи като недопустимо актосъставителят да изменя правната квалификация на вменено нарушение, което е направил с изготвена впоследствие докладна записка /л.30 от НАХД № 8616/21 г. на СРС/. По горните съображения, СРС приел, че допуснатите в хода на административнонаказателното производство нарушения на процесуалните правила са от категорията на съществените, тъй като сериозно са накърнили правото на защита на Д. още при съставянето на АУАН, доколкото той е бил лишен от възможността да разбере за какви точно нарушения и въз основа на какви доказателства и свидетели е съставен АУАН, респ. да реализира адекватно защитата си. На следващо място, съдът е достигнал до заключение, че вменените на Д. нарушения не били доказани по несъмнен и категоричен начин от доказателствата по делото. В тази връзка се сочи, че описаната в акта и НП фактическа обстановка не отговаря на действителната такава, като самият актосъставител в разпита си пред съда заявява, че според него лекият автомобил марка и не е участвал в процесното ПТП, тъй като от 01.10.2006 г. регистрацията му е била служебно прекратена и регистрационните му табели са били свалени. На последно място, в решението си, СРС е посочил, че дори да е било безспорно установено, че процесното ПТП е реализирано именно с процесния лек автомобил, който е бил собственост на дружеството „Еникомп“ ООД, то административнонаказателната отговорност на Д. е неправилно ангажирана, тъй като нито има данни същият да е управлявал въпросното МПС, нито към датата на твърдените нарушения същият да е бил управител на „Еникомп“ ООД.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно районният съд е достигнал до извод за допуснати съществени процесуални нарушения при изготвянето на АУАН, като посоченият в него чл. 40, ал. 4 от ЗАНН не намира приложение, а въвеждането на нови фактически положения, с които се изменя правната квалификация на вменено нарушение с изготвената впоследствие докладна записка /л.30 от НАХД № 8616/21 г. на СРС/ е още едно от поредицата нарушения, които обуславят отмяната на НП.

В мотивите на обжалваното решение правилно е съобразено, че от събраните по административната преписка писмени доказателства не става ясно как точно е установено с кое превозно средство е реализирано процесното ПТП. Видно от приложения към административната преписка констативен протокол за ПТП, в същия не са посочени данни за водача и автомобила, за който се сочи, че са реализирали ПТП. Вписаните в АУАН и НП данни, според свидетелските показания на актосъставителя, са изцяло на база показания на очевидец, който взел от трето лице бележка, на която бил записан номер на автомобил.

За пълнота, въпреки неяснотата относно реализирането на процесното ПТП именно с автомобил марка и модел „ВАЗ 2102“, с рег. [рег.номер на МПС] и необсъдените от административния орган доказателства във връзка с неговата продажба и бракуване впоследствие, ответникът по касация е наказан за нарушения по чл. 120, ал. 1, т. 2 и чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП.

Съгласно чл.120, ал.1, т.2 ЗДвП, когато преминаването на пешеходците през пешеходна пътека се регулира с пътен светофар или от регулировчик, водачът на пътно превозно средство е длъжен след подаване на сигнал, който му разрешава преминаването - да пропусне пешеходците, които все още се намират на пешеходната

пътека;

Съгласно чл.123, ал.1, т.2, б. "а" от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са пострадали хора да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи.

В хода на административното производство не са събрани категорични и безпротиворечиви доказателства именно Д. да е управлявал автомобила, с който се твърди, че е реализирано процесното ПТП. В съдебното заседание пред СРС самият актосъставител посочва, че няма данни Д. да е управлявал автомобила, както и че не е категорично установено, че това е автомобилът, който е участвал в произшествието. В тази връзка, СРС правилно е анализирал коректно ли е ангажирана отговорността на ответника в хипотезата на чл. 188, ал.2 ЗДвП, като е достигнал до извод, че административнонаказателната отговорност на Д. е неправилно ангажирана, тъй като към датата на твърдените нарушения същият не е бил управител на „Еникомп“ ООД, а съдружник в него, видно от приложената справка от ТРРЮЛНЦ, протокол от общото събрание на съдружниците на „Еникомп“ ООД, приложени по НАХД № 8616/2021 г. по описа на СРС.

По изложените съображения, настоящият касационен състав приема, че районният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София - град, XX^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.09.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103^{-ти} състав, по НАХД № 8616/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.